

ועשו לי מקדש ושכניתי בתוכם

משנה מסכת חגיגה פרק א משנה ח "

היתר נדרים פורחין באoir ואין להם על מה שישםכו הלוות שבת תוגיות והמעילות הרי הם כהרים התלויין בשערת שהן מקרא מועט והלוות מרובות הדינין והעבותות הטהרות והטומאות ועריות יש להן על מי שישםכו הן הן גופי תורה:

תלמוד בבלי מסכת שבת דף מט עמוד ב

הזה יתבי וקמיביא להו: לא דתנן אבות מלאכות ארבעים חסר אחת כנגד מי אמר להו רבי חנינא בר חמא: כנגד עבودות המשכן. אמר להו רבי יונתן ברבי אלעזר כך אמר רבי שמעון ברבי יוסי בן לקונייא: כנגד מלאכה מלאכתו ומלאכת שבתורה - ארבעים חסר אחת. בעי רב יוסוף: +בראשית לט+ ויבא הביתה לעשות מלאכתו ממניא הוא, או לא? אמר ליה אביי: וליתני ספר תורה ולימני מי לא אמר רבנה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: לא זו ממש, עד שהביאו ספר תורה ומנאום. אמר ליה: כי קא מספקא לי - משום זכאי +שמות ל+ והמלאכה היתה דיס ממניא הוא, והא - כמאן דאמר לעשות צרכיו נכס, או דילמא: ויבא הביתה לעשות מלאכתו ממניא הוא, והאי והמלאכה היה דיס - הכי אמר: דשלים ליה עבדתא: תיקו.

תניא כמאן דאמר כנגד עבודות המשכן, זתנייא: אין חייבין אלא על מלאכה שכיווץ בה היתה במשכן, הם זרען - ואתם לא תזרעו, הם קצרו - ואתם לא תקצרו, הם העלו את הקרשים מקרקע לעגלת - ואתם לא תכニסו מרשות הרבים לשוטות היחיד. הם הוציאו מעגלת לעגלת - ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות היחיד. הם הוציאו מעגלת לעגלת - ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות היחיד. מרשות היחיד לרשות היחיד,מאי קא עבדין? - אביי ורבא דאמרו תזרויהו, ואיתוימה רב אדא בר אהבה: מרשות היחיד לרשות היחיד זיך רשות הרבים.

מסכת שבת דף עג עמוד ב

חוורה הבורר והטוחן והמרקץ. היינו זורה היינו בורר היינו מركץ! - אביי ורבא דאמרו תזרויהו: כל מילטא זהוא במשכן, אף על גב דאיכא דדמייה לה - חשיבלה. ולהיחס נמי כותש! אמר אביי: שכן עני אוכל פטו بلا כתישה. רבא אמר: הא מני - רבבי הילא, דאמר: אבות מלאכות ארבעים חסר אחת, ואי חשיב כותש - הויא ליה ארבעים. וליפוק חדא מהנק וליעיל כותש! - אלא מחוורתא כדאבי.

(2) מדרש רביה שמota פרשה מה פסקה ג

בל' דברים הלו נברא העולם שנאמר (משל ג) ה' בחכמה יסד ארץ כוון שמים בתבונה (שם) בדעתו תהומות נקבעו ובג' דברים הלו נעשה בית המקדש שנא' (מ"א ז) בן איש אלמנה הוא ממטה בתבונה ובדעת ובג' דברים הלו נבנה בית המקדש שנא' (משל כד) בחכמה יבנה בית וב התבונה יתמן וכחיב (שם) וב דעת חזדים יملאו ד"א ואמלא אותו כל החכמה זהה מנין מן הקב"ה רוח אלהים וכן אתה מוצא ביהושע שהוא בא מישע ומה כתיב בו (דברים לד) יהושע בן נון מלא רוח חכמה וכן אתה מוצא בעתניאל בן קוץ שבא מיהודה מה כתיב בו (שופטים ג) ותהי עליו רוח ה' וכל הנסים שנעשו להם

אמר ר' חנינא מה"ד (איוב לב) אכן רוח היא באנווש וכל הבינה שהיתה בבעל כל משל שדי היא הוי
ואמלא אותו רוח אליהם בחכמה שהיא חכם בתורה ובתבונה שהיה מבין בהלכה ובדעתה שהיה
מלא דעת בתלמוד אמר הקב"ה לישראל ג"ע עולם זהה הייתה רוחי נותנת בכם חכמה אבל לעתיד
לבא רוחי מיה אתכם שנאמר (יחזקאל ל') ונתתי רוחי בכם וחיותם:

מדרש תנחותם פקודי פרק ב

(ב) אלה פקודי המשכן ושה"ה אהבתו מעון ביתך (טהילים כ) זה ההיכל שהוא מכון במקום משכן כבודך
ארשבי זאת אומרת שההיכל שלמטה מכון נגד היכל של מעלה שנאמר (שמות טו) מכון לשבחך פעולת ה'
מקדש ה' כוננו ידיך א"ר יעקב בר' אסי למה הוא אומר ה' אהבתו מעון ביתך ומקום משכן כבודך בשבייל
ששקלול נגד בריאת עולם ביצד בראשון כתיב בראשית ברא אליהם את השמים ואת הארץ וכחטיב (טהילים קד)
נותה שמים כירעה ובמשכן מה כתיב ועשה יריות עזים (שמות כו) שני יהי רקייע ואומר בהן הבדלה שנאמר
זה夷 מבידיל בין מים למים ובמשכן כתיב והבדילה הפרוכת לכם (שם) בשלישי כתיב מים שנאמר יקו המים
ובמשכן כתיב ועשית כירוד נשחת וכנו נשחת וגור' ונתח שמה מים (שם ל') ברוביעי ברא מאורות דכתיב יהי
מאורות ברקיע השמים ובמשכן כתיב ועשית מנורת זהב (שם כח) בחמישי ברא עופות שנא' ישרצו המים שירץ
נפש חייה וועף יעופף ובמשכן נגדן לעשות קרבנות כבשים ועופות (ובמשכן והיו הכרובים פרושים בפנים
למעלה) (שם) בששי נברא אדם שנאמר (בראשית א) ויברא אליהם את האדם בצלמו בכבוד יוצרו ובמשכן כתיב
אדם שהוא כהן גדול שנמשח לעבוד ולשמש לפני ה' בשבייע ויכללו השמים והארץ ובמשכן כתיב ותכל כל
עבדות בבריאת העולם כתיב ויברך אליהם ובמשכן כתיב ויכרך אותם משה בבריאת העולם כתיב ויכל אליהם
ובמשכן כתיב ויהי ביום כלות בבריאת העולם כתיב ויקדש אותו ובמשכן כתיב וימשת אותו ויקדש אותו ולמה
המשכן שקול נגד שמים וארץ אלא מה שמים וארץ הם עדים על ישראל דכתיב העידות בכם הימים את השמים
ואת הארץ (דברים ל') אף משכן עדות לישראל שנאמר אלה פקודי המשכן משכן העדרות לך נאמר ה' אהבתו
מעון ביתך ומקום משכן כבודך וגור'

(1) סדור תפלה - נוסח ספרדי - סדר יוצר לפרש שיטלים

ובכו ולה תعلלה קדושה כי אפתח קדוש ישראלי ומושיע:

או ראות וספנות. ומכנוגת ותקורת. ומזרעת וכבלת ושקלת. ואמדת ואבןת. ופקודת ותשבצת וסכמת.
ומנית וספרת. וקצתת ותרצאת וגוזרת. וטפחת ושערת והבטחת. והבנת והשלפת ושרת וסקרת. וכתבת
ותרטפת. ומקצתת וצינית ותרתת ולפחתת והודעתת וסוויית והוניות. וגערת ואיזת וקראת וענית ודרגת
ונאמרת:

כל מנין ומפקד וחשבונו ומספריו. כל משקל וgewiss וכסיס ונזיריו. כל פיל לה נגש ומשוריון. כל קו
ויקאנט ומקדד וטעוריו: